

Дело T-19/05

Boliden AB и др. срещу Европейска комисия

„Конкуренция — Картели — Сектор на медните водопроводни тръби —
Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Продължено
нарушение с множество проявни форми — Глоби — Погасителна давност —
Сътрудничество“

Решение на Общия съд (осми състав) от 19 май 2010 г. II - 1847

Резюме на решението

1. *Конкуренция — Картели — Предприятия, които могат да бъдат упрекнати в нарушение, състоящо се в участие в глобален картел (член 81, параграф 1 ЕО)*
2. *Конкуренция — Глоби — Насоки за определяне на размера на глобите — Метод на изчисляване, при който се вземат предвид различни елементи на гъвкавост (член 229 ЕО; член 15, параграф 2 от Регламент № 17 на Съвета и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета; Известие 98/С 9/03 на Комисията)*
3. *Производство — Въвеждане в хода на производството на нови правни основания — Условия — Ново правно основание (член 44, параграф 1 и член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд)*

4. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Критерии — Продължителност на нарушението — Продължително нарушение — Годишно увеличение с 10 % на началния размер*

(член 15, параграф 2 от Регламент № 17 на Съвета и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета; точка 1 Б от Известие 98/С 9/03 на Комисията)

5. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Критерии — Намаляване на размера на глобата поради съдействие на обвиненото предприятие — Условия*

(Регламент № 17 на Съвета и Регламент № 1/2003 на Съвета; Известие 96/С 207/04 на Комисията)

1. Предприятията могат да носят отговорност за цялостен картел, дори да се установи, че са участвали пряко само в една или няколко от дейностите на този картел, след като са знаели или са били длъжни да знаят, от една страна, че тайното споразумение, в което участват, се вписва в общ план, и от друга страна, че този общ план обхваща всички дейности на картела.

в конкретните случаи Комисията не може да се отклони, без да изложи съответстващи на принципа за равно третиране съображения. Следователно в рамките на контрола за законосъобразност на наложените с решение на Комисията глоби Общият съд следва да провери дали тя е упражнила правото си на преценка съгласно изложения в посочените насоки метод и ако установи, че се е отклонила от него, да провери дали това отклонение е оправдано и надлежно мотивирано.

(вж. точка 61)

2. Независимо че не могат да се разглеждат като правна норма, Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 ЕОВС съдържат правило за поведение, указващо каква практика да се следва, от което

С приемането на Насоките Комисията сама ограничава правото си на преценка, без това да е несъвместимо със запазването на широката ѝ свобода на преценка. Насоките съдържат различни възможности за гъвкавост, които позволяват на Комисията да упражни дискреционните си правомощия в съответствие с разпоредбите на Регламенти № 17 и № 1/2003, както ги тълкува Съдът. Следователно в

области, в които Комисията разполага със свобода на преценка, контролът за законосъобразност на тази преценка се свежда до контрол дали не е налице явна грешка в преценката. Свободата на преценка на Комисията и границите, които тя ѝ е определила, по принцип не засягат упражняването на пълната юрисдикция на обществения съд, даваща му право да отмени, намали или увеличи размера на наложената от Комисията глоба.

(вж. точки 74—78)

3. От член 44, параграф 1, буква в) във връзка с член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд е видно, че исковата молба или жалбата трябва да посочва предмета на спора и да съдържа кратко изложение на изложените правни основания, като в хода на производството не могат да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството. Същевременно правно основание, което представлява разгръщане на правно основание, изтъкнато преди това изрично или имплицитно в исковата молба или жалбата, и което се намира в тясна връзка с последното, следва да бъде обявено за допустимо. Същото важи и за оплакване, изложено в подкрепа на определено правно основание.

В производството по жалба за отмяна или намаляване на размера на глоба, наложена на предприятието с решение на Комисията поради нарушение на обществените правила за конкуренция, трябва да се обяви за недопустимо оплакването, направено за първи път в писмената реплика и отнасящо се до преценката на степента на участие на това предприятие в нарушението, когато жалбата съдържа само едно правно основание, изведено от твърдяната несъразмерност на наложената глоба и отнасящо се единствено до увеличаването на началния размер на глобата поради продължителността на нарушението. Не е възможно да се приеме, че това оплакване представлява разгръщане на правното основание от жалбата. Всъщност възражението срещу съществен елемент от дадено решение, какъвто е преценката на тежестта на нарушението, трябва да бъде формулирано още в жалбата до Общия съд.

(вж. точки 90—92)

4. От Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 ЕОВС, е видно, че Комисията не установява никакво припокриване или взаимна зависимост между преценката на тежестта и преценката на продължителността на нарушението. Фактът, че Комисията си запазва възможност за всяка година от нарушението да приложи увеличение, достигащо при нарушенията за дълъг период до 10 % от размера, определен с оглед на тежестта на нарушението, въобще не я задължава да определя процента на посоченото увеличение в зависимост

от интензитета на дейността на картела или от неговите последици, т.е. от тежестта на нарушението. Всъщност тя следва да избере в рамките на своята свобода на преценка процента на увеличение, който възнамерява да приложи с оглед на продължителността на нарушението.

(вж. точки 95, 96 и 98)

Комисията има широки правомощия за преценка на качеството и полезността на сътрудничеството на дадено предприятие, и по-конкретно в сравнение с приноса на останалите предприятия. Поради това може да се санкционира единствено явна грешка в преценката от страна на Комисията. В рамките на тази преценка обаче Комисията следва да се съобрази с принципа на равно третиране.

5. При преценката на оказаното от членовете на картела сътрудничество

(вж. точка 105)